

Каменитъ *пр.* каменистый: Каменита-та страна много пречише на селяне. *Л. Д.* 1869 *р.* 133.

Каменица *с. ж.* *Имя собств. страны, горы, селавъ нар. пнс.* Ке му дадамъ гора Каменица, Ке му дадамъ въ Босна Сараево. *М.* 143. Раскаралъ съ Мирче и Рабдула На оная земя Мисерліа, На оная земя Каменица, — коньо—потковница. *М.* 181. Кой ъ кадаръ, кой ъ вреденъ, Да си пойде въ добро село Каменица, Да излаже. Цуца мома, И да ъ тука донесе. *М.* 206.

Каменливъ *пр.* каменистый: Планинисто и каменливо мѣсто. *Л. Д.* 1870 *р.* 72. Голъ каменливъ купъ. *Л. Д.* 1875 *р.* 130.

Каменлія *с. м.* *имя собств. города въ нар. пнс.:* Ясъ му да'амъ два бѣла градон, Ясъ му да'амъ града Каменлія, Скопѣмъ града до тѣокъ Вардара. *М.* 146.

Каменообразенъ *пр.* похожій на камень, будто изъ камня высѣченный: И денеска, велѣтъ, стоятъ каменообразни баба-та и козите на Шаръ планина. *М. р.* 524.

Камень *с. м.* камень: Прахътъ ся запалилъ и съ силъ отхвърлилъ камени отгорѣ. *Л.* 241. А егиди незнаени делъи! Камень тебе, камень него било. *М.* 144. Хай да ф'рльиме добель камень, Кой нать кого ке нат'рльи, Той ке земе бела Яна. *В.* 161. *ум.* **Каменче** *с. с.* камушекъ: Дѣдо Господъ зѣлъ до двѣ каменчета. *Пк.* 138.

Камень *пр.* каменный: Дѣто видите камѣнь дворѣ. *Пк.* 144. И самый камень зидъ на пещера-та ся потрьси. *Р. А.* 112. На буйна вода камен мост. *Д.* 19, 41.

Камендóлски *пр.* отъ *им. соб. мѣст. въ нар. пнс.:* Каля иматъ църни очи како грозѣ камендóлско. *М.* 404.

Камзамалинь* (**Кабзамалинь**)* (*qabz, s. a. 1. Action de prendre, de saisir; qabz itmek, prendre, saisir, confisquer; et māl, s. ar. 1. Bien, tout ce qui constitue la propriété de quelqu'un. 2. Argent comptant, richesses*). *с. м.* 1) сборщикъ податей въ Турціи; 2) родъ старосты въ болгарской деревнѣ до освобожденія: Ходи като селскы камзамалинь. Сир. Ходи горделиво. *Ч.* 237. Ималъ намѣрение да стане или градски чорбаджия, или векильниъ, или баремъ камзамалинь. *З.* 241.

Камикъ *с. м.* камень: Капка по капка камыкъ пробива. *Л. Д.* 1871 *р.* 197. Налó цѣркви да сградиме отъ бѣлъ камикъ и от мермѣр. *Д.* 39, 22—23. Отседна момче отъ конче, Та си седна на бѣлъ камикъ. *М.* 149. *ум.* **Камиче** **Камиченце** *с. с.* камушекъ, камешекъ: Камычета отъ разношяренъ мермеръ. *Л. Д.* 1874 *р.* 125.

Камила (*н. пр.* ками́ла, ѱ) *с. ж.* верблюдъ: Поискала камила ро гове, а тя остала и безъ уши. *Ч.* 210. Други народи употреблявали за